

پنجاهمین سالگرد جنایت بزرگ رژیم شاه در تپه های اوین



در سالهای اخیر، طالبان سلطنت در ایران، با حمایت قدرت‌های خارجی، بسیار تلاش کرده و می‌کنند تا چهره کریمه رژیم ستم‌شاهی را بزک کرده و تاریخ سیاه آن را کلاً مخدوش و تحریف نمایند. لیکن تبه‌کاری‌ها، سرکوبگری‌ها و جنایت‌های دهشتناک استبداد مذهبی حاکم بر سرزمین ما، به هیچ عنوان موجب فراموشی جنایات رژیم گذشته نشده و نخواهد شد.

اطلاعیه سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران به مناسبت :
پنجاهمین سالگرد تیرباران ۹ زندانی فدائی و مجاهد در تپه های اوین توسط ساواک شاه



پنجاهمین سالگرد جنایت بزرگ رژیم شاه در تپه های اوین

در سرگاه روز ۳۰ فروردین ۱۳۵۴، مزدوران ساواک شاه، ۹ زندانی سیاسی را که در حال گذراندن دوره حبس خود بودند، فدائیان خلق : بیژن جزنی، حسن ضیاء ظریفی، مشعوف (سعید) کلانتری، عباس سورکی، عزیز سرمدی، محمد چوپان زاده و احمد جلیل افشار، و مجاهدین خلق : کاظم ذوالانوار و مصطفی جوان خوشدل، با دستهای دستبند زده به بالای تپه های اوین برده و به رگبار مسلسل بستند. روزنامه‌های حکومتی نوشتند : ۹ زندانی در حال فرار کشته شدند.

این اقدام جنایتکارانه و گزینش آن ۹ زندانی سیاسی مبارز، به هیچ وجه تصادفی نبود. بازجویان و شکنجه‌گران ساواک، و به خصوص سردسته آنها، پرویز ثابتی، نقشه شوم این ترور را قبلاً کشیده، مقدمات آن را فراهم کرده و تأیید "شاهانه" را هم گرفته بودند. چنانکه، اظهارات بهمن نادری (تهرانی) از بازجویان ساواک و از جمله عاملان این ترور، در جریان محاکمه وی پس از انقلاب، و انتشار "یادداشتهای علم" وزیر دربار شاه نیز به نوبه خود، بر این واقعیت گواهی می‌دهند.

در پی اعلام انحلال همه احزاب دست‌نشانده رژیم و ایجاد حزب واحد "رستاخیز" از سوی شخص شاه و تهدید همه مخالفان به حبس و یا خروج از کشور، در اسفند ۱۳۵۳، آشکار گشت که تشدید دیکتاتوری فردی شاه و سرکوب و خفقان و ارباب در دستور روز رژیم شاهنشاهی قرار گرفته است. چند روز پس از آن، رفیق بیژن جزنی به همراه عده دیگری از زندانیان سیاسی سرشناس، از زندان "قصر" به سلول‌های انفرادی زندان "اوین" منتقل شده و باری دیگر زیر شدیدترین فشارها و شکنجه‌ها واقع شدند. اما، چنانکه پیدا است، اعمال این فشارها هم خللی در عزم استوار ۹ رزمنده سیاسی برای ادامه مقاومت و مبارزه به وجود نیاورد و جلادان ساواک شاهنشاهی آنها را به تپه های اوین برده و به طرز دمنشانه‌ای به قتل رساندند.



تُه نفری که بدینسان به وسیله دژخیمان رژیم شاه ترور شدند، از جمله شاخص ترین زندانیان سیاسی آن دوران بودند. هفت فدایی خلق، که بیشتر زیر عنوان «گروه جزنی - ضیاء ظریفی» شناخته می‌شدند و از سال ۱۳۴۶ محبوس گشته بودند، هر کدام دارای تجارب و سوابق طولانی از مبارزات صنفی و سیاسی و مقاومت و ایستادگی ستودنی در زندان‌های شاه بودند. رفیق ضیاء ظریفی از جمله سازمان‌دهندگان برجسته جنبش دانشجویی در آن دوره بوده و از تجربه مبارزاتی و دانش سیاسی و تئوریک بالایی برخوردار بود. رفیق جزنی، به عنوان یک رهبر سیاسی کارآزموده و سازمان دهی توانا، در درون و بیرون زندان، یکی از بنیانگذاران اصلی جنبش فدایی بود که نظرات، بررسی‌ها و تحلیل‌های تاریخی و سیاسی او، نقش تعیین‌کننده‌ای در تدوین استراتژی انقلاب ایران، تجزیه و تحلیل و شناساندن ساختار اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران و انسجام فکری و نظری جریان فدائی ایفا کرده است.

در سال‌های اخیر، طالبان سلطنت در ایران، با حمایت قدرت‌های خارجی، بسیار تلاش کرده و می‌کنند تا چهره کریه رژیم ستم‌شاهی را بزرگ کرده و تاریخ سیاه آن را کلاً مخدوش و تحریف نمایند. لیکن تبهکاری‌ها، سرکوبگری‌ها و جنایت‌های دهشتناک استبداد مذهبی حاکم بر سرزمین ما، به هیچ عنوان موجب فراموشی جنایات رژیم گذشته نشده و نخواهد شد.

ما، ضمن گرامیداشت یاد و نام بیژن جزنی و همزمان او که پنجاه سال پیش بر سر آرمان‌های خویش جان باختند، بر تداوم تلاش و پیکار در راستای آن آرمان‌ها، در مسیر دستیابی توده‌های مردم به آزادی، عدالت، برابری و برقراری سوسیالیسم، پای می‌فشاریم.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۲۸ فروردین ۱۴۰۴ - ۱۷ آوریل ۲۰۲۵